

ע"פ 15745/05/19 - רונית עמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

11 בספטמבר 2019

ע"פ 15745-05-19 עמר נ' מדינת ישראל
בפני כבוד סגן הנשיאה השופט אליהו ביתן-אב"ד
כבוד השופט גילת שלו
כבוד השופט יובל ליבדרו
המערערת:
רונית עמר
נגד
מדינת ישראל
המשיבה:

פסק דין

המערערת הודתה כי בהזדמנות מסוימת בחודש ינואר 2017, היא נכנסה, באמצעות מפתח ששכפלה, לבית בו עבדה כמנקה, וגנבה משם 5,400 ₪, ושבמהלך תקופת עבודתה בבית אחר - בחודשים פברואר מרץ 2017 - היא גנבה תכשיטים של מעבידתה בשווי של 7,800 ₪. בהתאם לכך היא הורשעה בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, וגניבה בידי מעביד.

שרות המבחן הגיש על המערערת מספר תסקירים ובסופו של דבר המליץ להעמידה במבחן ולחייבה בשרות לתועלת הציבור, תוך הארכת המאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגדה.

התביעה ביקשה להטיל על המערערת שנת מאסר בפועל ולהפעיל את המאסרים המותנים במצטבר, וההגנה ביקשה להסתפק בהטלת 6 חודשי מאסר בעבודות שרות, תוך הפעלת המאסרים על תנאי בחופף.

בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם על עבירות ההתפרצות והגניבה, נע בין 4 ל- 18 חודשי מאסר ומתחם העונש ההולם על עבירת הגניבה בידי עובד, נע בין מאסר על תנאי לשישה חודשי מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בנסיבותיה האישיות והמשפחתיות המורכבות של המערערת ובתהליך הטיפול שיעברה, והטיל על המערערת 9 חודשי מאסר בעבודות שרות, הפעלת שני מאסרים על תנאי - האחד, של 6 חודשים והשני, של 3 חודשים - חלק בחופף וחלק במצטבר, ובסה"כ 9 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסר על תנאי, הפעלת התחייבות להימנע מעבירה, חיוב בחתימה על התחייבות להימנע מעבירה, ופיצוי כספי לכל אחד משני המתלוננים.

ב"כ המערערת טוען כי על רקע נסיבותיה של המערערת וההליך הטיפולי שהיא עברה ועוברת, ובהתחשב בכך שהיא אמה לשישה ילדים קטינים, שהקטן בהם כבן שנתיים, יש לקבל את המלצת שרות המבחן ולהמיר את עונש המאסר בצו שרות לתועלת הציבור.

ב"כ המשיבה סומכת את ידיה על גזר דינו של בית המשפט קמא ומדגישה את אמרת מעשי המערערת ואת עברה הפלילי בעבירות דומות, וטוענת שגם כך בית משפט קמא התחשב די והותר במערערת ואין מקום להקלה נוספת בעונש.

שקלנו את מכלול הנתונים והנסיבות ובאנו למסקנה שדין הערעור להידחות.

כפי שציינה התובעת, למערערת עבר פלילי בתחום עבירות הרכוש ובזמן ביצוע העבירות, היו תלויים ועומדים נגדה שני מאסרים על תנאי. הכלל הקבוע בסעיף 55 לחוק העונשין תשל"ז-1977 הוא, שיש להפעיל מאסר על תנאי כלפי מי שהורשע בעבירה נוספת המפרה את התנאי. החוק מאפשר להאריך או לחדש את תקופת התנאי למי שביצע עבירה נוספת אחת. לא ניתן להאריך מאסר על תנאי למי שהפר פעמיים את התנאי - ראה סעיף 56(ב) לחוק העונשין.

כאן, המאסר על תנאי האחד שהוטל על המערערת, בת"פ 32360-11-15, למשך 6 חודשים, הוא מיום 7/12/16 והתנאי הקבוע בו הוא שהמערערת לא תעבור בתוך 3 שנים מיום גזר הדין, עבירה של גניבה. המאסר על תנאי השני, בת"פ 13843-04-13, באיחוד דיון עם ת"פ 22724-02-14, למשך 3 חודשים, הוא מיום 2/11/15 והתנאי הקבוע בו הוא שהמערערת לא תעבור בתוך 3 שנים מיום גזר הדין עביר השל גניבה. המערערת עברה את עבירות ההתפרצות והגניבה ביום 10/1/17 ועברה את עבירת הגניבה בידי עובד בחודשים פברואר מרץ 2017. במצב דברים זה, בו כל אחת מהעבירות שהמערערת ביצעה מפעילה את שני המאסרים על תנאי הנ"ל, ברור שלא ניתן להאריך את המאסרים על תנאי.

בהתחשב בחומרת מעשי העבירות של המערערת בנסיבותיהם, העונש שהוטל על המערערת נוטה במובהק לקולא. איננו מקלים ראש בתהליך הטיפול שהמערערת עברה במהלך השנתיים האחרונות, אך עדיין במבט כולל, העונש שהוטל על המערערת מתון ואין כל הצדקה להתערב בו לקולא.

משכך, אנו דוחים את הערעור, בכפוף לכך שתקופת התנאי שנקבעה למערערת, תחל מהיום.

על המערערת להתייצב בפני הממונה על עבודות השרות ביום 22/9/19 בשעה 09:00 כדי שהממונה יקבע את מועד תחילת ביצוע עבודות השרות שלה.

**ניתן והודע היום י"א אלול
תשע"ט, 11/09/2019 במעמד
הנוכחים.**

יובל ליבדרו, שופט

גילת שלו, שופטת

אליהו ביתן, סגן נשיאה